

ПЛѢВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плѣвентски Гласъ“ ще излиза всѣка Недѣля. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Вояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвентъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бъдат платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 2 ст. на дума. — Единъ брой 15 ст.

ТЕЛЕГРАММИ.

Цариградъ. 27 Августъ. Спорѣдъ полученитѣ днесъ извѣстия отъ Критъ мюсюлманитѣ владѣятъ Кандия. По причина на лошето врѣме, вчера е било невъзможно да се извадятъ на сухо отдѣлени войски отъ военитѣ кораби. Вчера не е имало ново нападение. Спорѣдъ английски данни, извѣстнитѣ до сега английски загуби сж 1 офицеръ и 13 моряци убити, а 2 офицери и 40 матрози ранени, както и английскитѣ Вице консулъ, който е убитъ. Коменданта на Кандия, Едхемъ Паша, е изгубилъ всѣка власт надъ мюсюлманитѣ. Загубитѣ и жертвитѣ на гражданитѣ не сж още извѣстни, нъ въ всѣки случай тѣ сж много голѣми, особено за християнитѣ, които на тѣли сж бѣгали отъ Кандия, като сж се защищавали. Избѣгналитѣ на корабитѣ християнски фамилии ще се транспортиратъ въ Канея. Положението е много сериозно. Опасяватъ се отъ смущения въ Ретимно и въ другитѣ пристанищни градове. Руския адмиралъ Скридловъ е искалъ сѣшши подкрѣпления отъ войски и военни кораби. Исполнителния комитетъ е писалъ до адмиралитѣ за да иска позволение за християнитѣ да се въоражатъ, защото не отговарялъ за послѣдствията.

Цариградъ. с. д. Събитията въ Кандия произведохъ тукъ въ дипломатическитѣ кръгове най-голѣмо впечатление. Посолствата не сж получили още инструкции. Прѣобладаващото мнѣние е, че ще има оттеглянето на турскитѣ войски, и че критскитѣ въпросъ вѣдетъ да се комплицира ще може по скоро да се рѣши. Прѣдполагатъ, че ако и нападението на бюрото за десетъка отъ страна на мюсюлманското население, да не е било приготвено отъ турскитѣ власти, тѣ всѣтаки сж подклаждали раздразнението на мюсюлманското население, вслѣдствие събирането десетъка отъ свѣта на адмиралитѣ. Новината за доброто поведение на турскитѣ войски прѣзъ врѣме на случитѣ въ Кандия се потвърждава до сега само отъ турски източници. Вчера и днесъ имаше министерски свѣтъ. Казватъ, че Портата готвяла една циркулярна нота до силитѣ относително събитията въ Кандия.

Цариградъ. с. д. Консулскитѣ рапорти по събитията въ Кандия си противорѣчатъ много. Спорѣдъ другъ консулскитѣ рапортъ били изгорѣли: *Германското Више консулство и Английското и Италианското консулски агенства, както и Француската поща.* Една французска флота и една италианска трѣгнахъ отъ Канея за Кандия. Английскитѣ комендантѣ въ Кандия обнародва декларация, въ която казва, че въ случай на ново нападение, той ще побере християнското население на корабитѣ и ще бомбардира градътъ. Освѣтъ това, той ще отвори поставения срѣщу християнскитѣ вѣстаници кордонъ, за да имъ даде възможностъ да атакуютъ града отъ къмъ вътрѣшността на острова. Тукашнитѣ правителствени кръгове казватъ, че отговорността за събитията въ Критъ пада върху управлението на адмиралитѣ.

Пекинъ. с. д. Ли Хунгъ Чангъ е доволенъ.

Канея. с. д. Английскитѣ комендантѣ въ Кандия съобщава на вѣстаницитѣ, че въ случай на ново нападение, той ще бомбардира градътъ и ще прѣстѣ кордона на вѣстаницитѣ. Градътъ е спокоенъ.

Порта вестфалска. с. д. Въ отговоръ на една рѣчь на земскитѣ маршалъ императоръ Велхелмъ държастостъ за провинцията Вестфалия, като изрази надѣжда за развитието и напредъка на земледѣлието и на икономическия животъ, което може да стане само подъ покровителството на мирътъ, който е най-добъръ гарантіранъ отъ германската армия, способна за бърза мобелизация и готова за бой. Да даде Богъ, щото тая армия да бѣде употребена само за запазването на всеобщий миръ.

Канея. с. д. Избѣгналитѣ отъ Кандия фамилии пристигнахъ въ Суда. Исполнителния комитетъ на вѣстаницитѣ прѣдопрѣди адмиралитѣ, че му е невъзможно да поеме длъжността си, прѣди заммнѣването на турскитѣ войски, и до като турскитѣ власти продължаватъ да функциониратъ.

Атина. с. д. Спорѣдъ извѣстия отъ Критъ християнитѣ отъ окръжията на Канея и Сфакия се въоръжавали, за да идатъ на помощъ на християнитѣ въ Кандия. Адмиралитѣ рѣшиха да искатъ обезоръжаването на башибозукитѣ и прѣдаването подбудителитѣ на смущенията. Международнитѣ подкрѣпления пристигнали въ Кандия.

Парожъ. с. д. Адвоката Лабори иска отъ главния прокуроръ врѣмешното пушание Пикара на свобода.

Петербургъ. с. д. Князь Оболенски командиръ на императорскитѣ конвой се помина.

Женева. 29 Августъ. Австрийската Императорица

излѣзе на 12 часа и 40 минути отъ хотелъ Бориважъ и отиваше къмъ скелето за параходитѣ, когато бѣ внезапно нападната отъ едно лице, което се хвърли върху нея и ѝ нанесе силенъ ударъ. Императорицата падна, послѣ като стана, тя можа да отиде въ парахода, гдѣто слѣдъ малко изгуби съзнание. Капитанина не искаше да трѣгне, нъ той пакъ даде сигналъ за трѣвване, по настояването на лицата отъ свитата. Парахода, като излѣзе отъ пристанището сирѣ, и се върна пакъ на скелето, гдѣто се научихъ, че императорицата не е още дошла въ съзнание. Нейно Величество бѣ прѣнесена съ една на бързо приготвена носилка въ хотелъ Бориважъ. Дрѣхитѣ на Императорицата бѣхъ окървавени. Нападателя бѣ арестуванъ, нъ самотичността му нѣможа още да се узнае.

Женева. с. д. Австрийската Императорица се помина нѣколко минути слѣдъ завръщането въ хотела. Констатира се, че Нейно Величество е била ударена съ стилетъ около сърдцето. Убийца билъ италиански анархистъ.

Женева. с. д. Страшната новина отъ Женева произведе тукъ неуписуемъ ужасъ, печаль, изумление и негодование. Ерихерцогитѣ графъ Голуховски и графъ Тунъ отидохъ веднага при Императора въ Шотамбрунъ. Императора нѣма да замине за маневритѣ при Ципсъ.

Карлсруе. с. д. Баденскитѣ Князь Максимилианъ се сгоди за Великата Княгиня Елена Владимировна, дъщеря на Великий Князь Владимиръ.

Женева. с. д. Лукени трѣбва да си е послужилъ съ една наострена тригълна пила, наречена filspoint. Той е по происхождение италианецъ отъ Паранпарма, нъ е роденъ въ Парижъ.

Парижъ. с. д. Филипъ Форъ отъ правдо Императора Францъ Иосифъ една телеграма съ най-сърдечни съболезнования. Спорѣдъ в. „Le Soir“ Генералъ Цурлиндеръ прѣдалъ дѣлото на Драйфуса на министра на правосѣдието Сарниенъ, съ заявление, че той е противъ ревизията на процеса. Ако кабинета настоява за ревизията, Генералъ Цурлиндеръ щѣлъ да си даде оставката.

Виена. с. д. На Correspondenz bureau съобщаватъ отъ Кандия за пристигането на два английски военни кораби и 500 англичани и единъ батальонъ руски излѣзли на сухо.

Женева. 31 Августъ. Оржикето, съ което е била убита австрийската императорица се намери, то е една тригълна пила съ груба дървена дръжка. На нея има още слѣди отъ кръвъ, върхътъ ѝ е счупенъ вѣроятно, отъ ударването, когато убийца я е хвърлилъ.

Виена. с. д. Вѣстницитѣ продължаватъ да засвидѣтелствуватъ по най-развълнуванъ начинъ. скръбта на народа за загубата на безъ подобната императорица; тѣ съ еднодушие се удивляватъ на душевното величие, извънредната енергия, дълбоката благотрѣпчивостъ и прѣданността на императора, който вчера лично даде заповѣдъ за рапореджанието по прѣнасянето и погребѣнието на императорицата и за отбѣненето на маневритѣ въ Унгария. Всичкитѣ вѣстници констатирагъ за щастие здравословното състояние на императора не се е измѣнило и даватъ трогателни подробности за срѣщата на императора съ членоветѣ отъ императорската фамилия, особено съ Ерихерцогинята Мария Валерия баща и дъщеря сж останали нѣколко минути прѣгърнати, като сж плакали съ гласъ. Траурната дакорация на Виена взема величественъ характеръ.

Виена. с. д. Виенскитѣ гр. свѣтъ рѣши да изрази на императора най-сърдечни съболезнования отъ страна на градътъ. Повечето членове отъ императорската фамилия пристигнахъ и направихъ съболезнователна визита на императора.

Женева. с. д. Началника на департамента за правосѣдието и полицията на кантона „Waud“ заяви, че при пристигането на императорицата въ Санхъ правителството натоварило нѣколко агенти да слѣдятъ за безопасността на Н. В. Императорицата, като ги забѣдѣвала искавала желание да ѝ оставатъ абсолютно сама, което и било направено.

Виена. с. д. Дипломатическото тѣло изрази лично най-сърдечни съболезнования на графъ Голуховски, който се натовари да прѣдаде съболезнованията на императора. Съболезнователни телеграми пристигнахъ освѣтъ това отъ Князь Хохенлоу, Г. Дюбюловъ, адмиралъ Г. Делкасе, Висконтъ и Веноста и пр.

Виена. с. д. В. „Politiphe Correspondants“, чѣ българскитѣ дипломатически агенти г. Сърмаджиевъ, прѣдалъ на графа Голуховски съболезнованията на българското правителство. Князь Фердинандъ испрати на Императора Францъ Иосифъ съболезнователна телеграма.

Виена. с. д. В. „Neues Wiener-tagblatt“ съобщава, че императора присѣствувалъ тая сутрина съ дъщеря-

тъ си Гизела и Мария Валерия на божественната служба въ дворцовата черковица въ Шѣонбрунъ; въ врѣме на службата на нѣколко лхти се чули ридания. Вчера Императора казалъ, че той не губи вѣра въ Бога. Съ голѣмо вѣднение Императора цитиралъ единъ пасажъ отъ послѣдното писмо на Императорицата, който казва, че Нейно Величество се чувствувала тогава много добръ и се е радвала тогава много, че ще дойде на скоро въ Виена да участвува на празненството на юбелея. Императора разглежда държавнитѣ работи непрестанно съ сжщото усърдие, както и прѣди. Той си резервира да отговаря лично на много съболезнования.

Плѣвентъ, 6 Септември 1898 год.

Отъ нѣкое врѣме насамъ злостата на деня съставляватъ отъ една страна изборитѣ за общ. свѣтници, а отъ друга въпроса по свободата на печата. Това сж манери на опозицията, съ които се домогва да хвърля калъ срѣщу правителството, вината на което се състои само въ това, че не се оттегля отъ властта, за да стори мѣсто на гладницитѣ, като Радославова и Свирча.

Да се твърди днешенъ денъ, че печата не билъ свободенъ, то е да се мисли, че проповѣдницитѣ на това сж съвсѣмъ нахални и безобразни. И каква по голѣма свобода отъ днешната? Останали нѣщо не обругано, не оскандалено? И Князь, и правителство, и министри, и народни прѣдставители — всичко се обруга съ единъ езикъ, каквѣто нигдѣ другагдѣ не би се търпѣлъ, освѣтъ у насъ. Най-низкитѣ клевети по адресъ на всички намѣрихъ си мѣсто въ колонитѣ на опозиционната преса; не се остави незащекната и семейната чест на хората. И слѣдъ всичко това опозиционната преса има смѣлостта да твърди, че свободата на печата била стѣснена, че отговорнитѣ редактори на вѣстницитѣ били прѣвлечени подъ отговорностъ за клеветитѣ, които се печататъ ежедневно по вѣстницитѣ. И това било стѣснение свободата на печата! Да пишешъ клевети, да обругавашъ най-светото на човѣка, да се докосвашъ до семейната чест на човѣка, да всѣвашъ раздори и отгорѣ на това да се оставашъ съвършено свободенъ, да не се прѣвлечашъ подъ отговорностъ, туй ли значи свобода на печата? Не, това е съвършенна рязюзданостъ, която може да има за послѣдствия подкопаване основитѣ на държавния строй. И нѣма да се намѣри правителство, което да не бди строго върху това. Аджѣба Радославовъ билъ, или Каравеловъ, или другъ, кой да е, въ свое врѣме ще остави ли не-наказани всички ония, които бихъ си позволили да хвърлятъ калъ върху всичко, безъ да иматъ причини за това? За Свирчо не говоримъ. Той е сега ратникъ за свободата на печата, нъ въ епохата на осемъ годишната тирания бѣше най-голѣмия гонителъ на тази свобода, която днесъ съ крокодилски слзи оплаква. Пъкъ и примѣритѣ, въ които вѣтрѣшнитѣ убѣждения замѣствахъ законитѣ, сж още прѣсни въ паметта на всѣкого; тѣ сж толкова много, щото се отказваме да ги припомниме. Протоколитѣ ни анкетната комиссия сж най-нагледното доказателство на това. Тамъ всѣки може да види каква роль сж играли секретнитѣ писма и записки и какъ се е играло съ правосѣдие, убѣждение и пр. И днесъ тѣзи безстидници иматъ смѣлостта да прѣписватъ онова, което тѣ сж вършили, което е очевидно, на днешното правителство, като го упрѣкаватъ, безъ да иматъ основание, въ намѣсване въ съдебнитѣ работи.

Да се говори слѣдъ това, че свободата на печата е стѣснена, ще бѣде смѣшно; тука си има мѣстото да се говори, като, какви мѣрки бяхъ се взели за исправлението на самия печатъ, особено либералния, който е изнадхлъ толкова ниско,

щото постоянно злоупотребява съ доверието на обществото, на което поднася за храна лъжи и клевети. Съ съжаление констатираме факта, че съ свободата на печата днес си играят, като акробати, всички ония, които отъ политиката правят кефъ, като прънебрегват истинското значение на пресата, което е да бъде разсадник на нравствеността, науката и изобретенията, а не разсадник на деморализация, изворъ на оскърбления, съятел на клевети и нечувани подигравки, като тия даже съ чувствата на признателност, които народа ни питае къмъ своята освободителка — Велика Русия. Направлението и езикътъ, когото държи опозиционната преса е една язва за нашето отечество, сръщу която, длъжностъ е и на правителството, пъкъ и на народното събрание, да се погрижатъ и взематъ мърки за пръдпазване обществото отъ заразата, която неусетно може да се посѣе въ послѣдствие.

Мислимъ, че е време да се тури край на това злоупотребление съ печатното слово, пръназначението на което е да бъде ръководителъ за повдигането въ умствено и нравствено отношение на обществото. Ако опозиционната преса въ озлоблението си не вижда послѣдствията отъ поведението си, то длъжностъ на правителството е, което се отличава съ спокойствие и трезвенност, да погледне по сериозно на въпроса и вземе мърки за огражданието на злото, което угрожава за въ бъдеще да има най-лоши послѣдствия. Нека се даде всекому да разбере, че съ свободата на печата не трѣбва да се злоупотребява за лични дертове и капризи, а да се служи честно на светото му пръдназначение, защото единъ убиецъ принася по малка врѣда на обществото, отколкото единъ клеветникъ чрѣвъ печата. А пъкъ примѣри отъ подобно естество не само не липсватъ, нъ и за най-голъмо геройство го считатъ, ако могатъ да хвърлятъ най-гнусни обвинения не само върху отдѣлни личности, нъ и върху цѣли семейства.

За да може да се тури край на това зло и да се ограда и държавний глава отъ клеветитѣ, които ежедневно се сицятъ по неговъ адресъ, трѣбва да се тури прѣграда на тия домогвания, а съ това ще се вразуми опозиционната преса, та да служи на пръдназначението си.

И най-горѣщитѣ поклонници на идеята за сплотяването на всички опозиционни фракции въ едно за задружна атака срѣщу правителството на г-на Д-ръ К. Стоиловъ дойдохъ да признаватъ факта, че то е не само невъзможно, нъ и не мислимо. Даже и „Народна Защита“, която всецѣло бѣше прѣгърнала тази идея и непрѣкъснато агитираше за нейното осществление, съ горчивина признава, че това сплотяване, при всичкитѣ старания на извѣстни лица, пропадна, като стоварва всичката вина на шефветѣ на разнитѣ партии и на тѣхнитѣ щабове. Ний казахме своята дума още на врѣмето, когато за пръвъ пътъ се появи въ печата идеята за сплотяване-

то, че то не ще се осществи, защото всичкитѣ партии не гледатъ еднакво на външната политика и защото шефветѣ на разнитѣ либерални партии сж лица амбициозни, съ голѣми претенции и мнѣние за себѣ си, прѣслѣдватъ лични облаги и прѣдъ личния интересъ сж готови да жертвуватъ общето благо. Врѣмето дойде да покаже, че сме били прави. Събранието, което станъ на 4 Августъ отъ виднитѣ партизани на всичкитѣ либерални фракции, убѣди всички, че подобно сплотяване е невъзможно, защото прѣди всичко нѣма искренностъ, и защото всеки гледа да излѣзе по хитръ и да надхитри другитѣ, като притегли питата по-близо до себѣ си. И „Народна Защита“ въ 99 брой отъ 30 Августъ иде още единъ пътъ да признае тази истина, а така също и факта, че шефветѣ на разнитѣ партии въ опозиция сж заслѣпени отъ своитѣ лични цѣли и съображения и не сж въ положение да прицѣнятъ всичката важностъ на въпроса — че освѣнъ тѣхъ има и други, които очакватъ облаги отъ това сплотяване. Че никой отъ опозиционнитѣ шефове не е такъвъ патриотъ, за какъвто се показва, това не е скрито; само онзи, който не е запознатъ съ тѣхното минжло и дѣла може да твърди противното и „Народна Защита“, като признава това обстоятелство, че 4-й Августъ повдигна мрачната завѣса, задъ която сж се крили нѣкои отъ тѣзи шефове и самознани народни водители, които сж залъгвали народа съ своя патриотизмъ, за да постигнатъ егоистични цѣли, не изважда на лице нѣщо ново, а онова, което всеки знае — че всичката борба е за властта и за личнитѣ облаги, прѣдъ които всички идеали сж нищо. Каква друга цѣль, ако не властта, прѣслѣдватъ Цанковъ и щаба му? Всеки помни, защото не е отдавна, а прѣди двѣ и три години, какво говори въ Цариградъ и София, когато се възвърнъ отъ екстерниранията си и въ що се състоеше неговата програма. Помирението съ Русия, нашата освободителка и покръщение то на прѣстонослѣдника бѣхъ главнитѣ точки на тази програма. Тѣзи двѣ точки, заедно съ прѣпознаването на Н. Ц. Височество за законенъ Господаръ на България се изпълнихъ напълно. Нъ Цанковъ и щаба му и днесъ не мириясватъ, а продължаватъ да клѣветятъ правителството, като отиватъ да се цѣлуватъ съ ония извѣрги, които цѣли осемъ години прѣслѣдвахъ, както него, така и хората му и да ги приема въ домътъ си; да обмислюва съ тѣхъ планове за дѣйствие срѣщу правителството, което изпълни тази програма, която бѣше неговата.

Това не показва нищо друго, освѣнъ че Цанковъ не знае какво прави, или е забравилъ всичко, което е притегилъ, както той, така и неговитѣ партизани. За неговото тегло, нѣма какво да се каже, то е такова, което всеки би притегилъ, нъ онова, което сж теглили неговитѣ партизани е такова, отъ което по всичко се вижда, че той нѣма понятие. Избититѣ и избѣсенитѣ се забравени, тѣ сж си отишли за реда си. За то-

ва и г-нъ Цанковъ днесъ се цѣлува съ своитѣ крѣвни врагове и ги приема въ домътъ си. Той ратува и прѣдъ нищо не се спира, за да се постигне едно споразумение между него и Стамболиститѣ, безъ да си прави трудъ да поразмисли, като какви послѣдствия би имало подобно едно съглашение. Той вѣрва, а „Свобода“ по навикъ продължава да се подиграва, както съ него, така и съ хората му.

По нагледенъ примѣръ отъ антрефилето, помѣстено въ брой 2299 стр. 3, колона втора: „Въ събранието на цанковиститѣ“... мислиме не трѣбва. Трѣбва човѣкъ да се е скаралъ съ разсѣдка си, за да върши подобни несъвѣстими дѣла. За Радославова и щаба му нѣма, какво да се каже. У него вече се е прѣвѣрнжла мисълта да стане президентъ министръ въ идея-фиксъ. Той въ стремлението си по скоро да види осществени бленовитѣ си, не се спира прѣдъ нищо. За корифеитѣ на „Свобода“ и „Н. Отзивъ“ нѣма какво да се каже. Тѣ сж хора на врѣмето си; тѣ не ламтятъ за слава и честъ; тѣ не прѣслѣдватъ лични цѣли, а само чакатъ въ мѣтна вода да ловятъ риба. Инспираторитѣ на тѣзи два органа, които въ свое врѣме расплакахъ и дѣте въ майчината му отрова, днесъ проливатъ крокодилски сълзи за клета България, която тѣ не могатъ вече да грабятъ, че вървѣла по пътя на упадъка и у народа се сѣделъ политически развратъ. Тѣзи, които посѣяхъ семето на политическия развратъ; тѣзи, които вършихъ всичко, за да задържатъ властта въ своитѣ ръцѣ; тѣзи, които прикачихъ на вѣжето всички ония, въ които съглеждахъ опасни противници, които могатъ да извадятъ на явѣ дѣлата имъ; тѣзи, които поставихъ въ затворитѣ всички по-събудени интелигентни сили, които натоварихъ съ данѣци данъкоплатцитѣ до най-висша степенъ; тѣзи, а не други, иматъ смѣлостта да прѣписватъ своитѣ дѣяния на други, да стоварятъ своитѣ грѣхове на чуждъ грѣбъ.

Отъ такава проба сж патриотитѣ, които отъ три мѣсеца насамъ правихъ опита да се сплотятъ и дѣйствуватъ заедно, безъ да взематъ въ внимание, че котката и кучето не могатъ да стоятъ вързани въ единъ чувалъ. Затова и толкова имъ поспорѣ. Тѣ не постигнахъ нищо, дѣлата имъ показахъ, че тѣ сж готови за лични облаги да жертвуватъ всичко, и че тѣ се борятъ не отъ патриотизмъ, а отъ жажда да блѣснатъ.

МѢСТНИ НОВИНИ

Съ Височайши указъ № 194 отъ 14 Августъ Луковитский Околийски Началникъ Георги Илиевъ се утвърждава въ занимаемата отъ него длъжностъ. Това е награда за акуратното и ревностно изпълнение на служебнитѣ му обязанности. Както е извѣстно на читателитѣ ни Г. Г. Илиевъ заслужи това повишение съ улавяването на двамата разбойника, за които своевременно съобщихме.

като си облече скѣсаната черна дрѣха, тѣ излѣзохъ съ Авдотия отъ избата.

Тѣ скоро прѣминахъ разстоянието отъ Колтовската улица до моста гдѣто се помѣщаваше дюгения за закусване на Ларка.

Часътъ бѣше вече шестъ, на улицата горѣхъ фенеритѣ. Надъ входа на дюгения висеше фенеръ съ кални стѣкла и мѣтно освѣщаваше вратата.

— Азъ ще отидѣ да видѣмъ, тука ли е каза Матрена.

— Хубаво, иди; азъ ще почакамъ.

Матрена се скри задъ вратата.

Авдотия дойде при прозореца; той бѣше до половина завѣсенъ съ червена дамаскина завѣса (перде) въ стаята имаше много народъ; оттукъ се чуваше силенъ шумъ и високъ говоръ.

Неприятно се стори на Агафия да стои тука. Тя се опасяваше, че ще ѝ се случи да влѣзе вътрѣ. Богъ знае, какво може да срѣщне тамъ, срѣдъ тази буйна и пияна сборщина. Нъ тамъ е Васка, може би, и надѣждата, прѣминаваше прѣзъ умътъ на Авдотия.

— Викамъ те, викамъ тебе, се обади Матрена, като погледнѣ изъ вратата.

— Ела тука—той е тука. Азъ го викахъ, не ще да излѣзе, вика те.

— Охъ, божъ се да влѣзѣмъ тука, отговори Авдотия.

— Нъ, какво се двоумишъ? ела, ипъкъ ще ти се разстѣри и не ще да ти каже; той е като конь съ ропотница.

Авдотия и Матрена влѣзохъ заедно.

Тютюновия димъ на гѣсти облаци постилаше цѣлата стая; прѣзъ него едва можеше да се различатъ човѣшкитѣ лица.

Силенъ и ядовитъ миризъ се носѣше въ въздуха, отъ които Авдотия се закашли и почувствува гѣщина.

Глъчката и шумътъ бѣхъ голѣми. Всички, като че си бѣхъ турили за задача да се надвигватъ единъ дугъ.

ПОДЛИСТНИКЪ

По жглитѣ, (кюшетата) и избитѣ

(Продължение отъ брой 34).

Врѣмето бѣше хладно и ломе. Силния вѣтръ мѣтѣше по улицитѣ снѣга. Облечена въ топли дрѣхи, съ връзка, въ която имаше чай, захаръ, кафе, хлѣбъ—Авдотия влѣзе въ жилището на Агафия.

При собата въ първата стая, седѣше все сжщата стара бабичка Степаниха. Като видѣ Авдотия, тя почна да говори, като се усмихваше злобно:

— Какво, моето е истина! Васка въ затвора сж го гудили.

— Това истина ли е? като прѣбодолѣ на себе си, попита тя.

— Иди питай тамъ, като ѝ показа съ глава съсѣдната стая, всичкитѣ тамъ сж крадци и мошеници, добави тя злобно.

Авдотия влѣзе въ другата стая. Влагата и студътъ тукъ повече се чувствувахъ, отколкото въ първата стая, гдѣто, макаръ и рѣдко, нъ все се палѣше собата. Все сжщия този чизмаръ седѣше при прозореца и кърпѣше стари чизми, около него седѣше жена му и нѣщо работѣше. На постелката все такава распокъсана сѣдеше Матрена. Въ жгала на пода, още не поправима отъ болѣстта, седѣше перачката и плачеше; тя плачуща бѣше погрѣбала малкия си синъ. Срѣдъ стаята имаше постелка, на неж седѣше една бабичка, цѣла увѣрзана съ кърпи, съ болни очи; кревата на Авдотия бѣше заетъ, на него живѣеше нѣкаква си жена съ двѣ дѣца. Около постелката седѣхъ двѣ бѣдни жени; тѣ на часа познахъ Авдотия,—тя заедно съ тѣхъ бѣше стояла при църковната ограда. На другия прозорецъ седѣше самата хазайка съ нѣкакви си дрипювци и нѣщо тихо разговаряше.

Каква бѣше радостта на Авдотия, когато при вида ѝ, хазайката и Матрена изведнѣжъ извикахъ:

— Гдѣ пропадна?

— Въ разни мѣста бѣхъ, пъкъ и болна лѣжехъ, отговори Авдотия.

— Какво ти е? За тебе пита Васка,—казва намѣрилъ слѣди.

Авдотия изохка.

— Господи! какво е това! наченъ тя, — а пъкъ на мене ей сега Степаниха ми каза, че Васка е затворенъ.

— Затворенъ? повтори Матрена, — не е той такъвъ господинъ; той все по твоята работа е тичалъ.

— Кога ще дойде той? попита Авдотия.

— Кой го знае, отговори Матрена:

— А ти, матренушка, не знаешъ ли гдѣ е той?

— Какъ да не знаа! може да се располага гдѣ да е.

— А може да е и у Ларка, обади се хазайката.

— Кой е този Ларка? попита Авдотия, която горѣше отъ нетърпѣние по скоро да види Васка и да го распита.

— Въ стаята за обѣждане, знаешъ, при моста.

— Знаахъ.

— Него държи Ларка, приятеля на Васка.

— Иди, Матренушка, начена ласкаво Агафия, иди, моля те, може той да е тамъ, трѣбва да науча отъ него нѣщо.

— Какъ не, виждѣ каква слугиня намѣри! Ще идѣ, чакай, и сама какво.

Видишъ ли, наченъ нерѣшително Авдотия,—азъ никога тамъ не съмъ ходила, не знаахъ, гдѣ е стаята, какъ ще го намѣрихъ тамъ!—каза Авдотия.

— Да отидемъ заедно, като ставаше бързо отъ кревата, каза Матрена.

— Да отидемъ, азъ ще почакамъ при прозореца, а ти ще го повикашъ.

— Хайде, тамъ ще видежъ! отговори Матрена и

— Оня затхналъ пияница, Петръ Ненковъ арткъ на здраво се е запретналъ да гризи, въ коловитъ на в. „Прѣпорецъ“, царулитъ на хора, които се гнусятъ отъ него, и на-да-ли знайтъ за съществуването му. Като всѣкъ алкохолистъ и този жалкъ субектъ губи се изъ тъмнотата и въ галюцинациитъ си вижда: стражари, побоища, прокурори, изпълнителни комитети, революции, вартоломѣевски ноши и други такива картини, каквито помрачения му мозъкъ може да си въобрази и както ги схване прѣдава ги на личния си прятелъ г. Петка Каравеловъ, а този пъкъ на в. „Прѣпорецъ“, за да красятъ колонитъ на демократическия си органъ. Ний не се чудимъ за дѣйствиата нито на Петра, нито на Петка, защото тѣ въ мозъчно отношение, сж си лика-прилика, но като знаемъ, че между редакторитъ на „демократическия органъ“ има и хора свѣстни, намъ е чудно, какъ тѣ сж допустнали да се подвизава въ вѣстника имъ такава една кална личностъ, като що е дописника имъ отъ Плѣвенъ. Опасяваме се, да не сж се заразили и тѣ отъ болестята на Петка и Петра. Ако работата излѣзе такава, човѣкъ трѣбва да ги съжали.

— Учимъ се, че въ скоро врѣме въ градътъ ни щѣлъ билъ да се издава единъ новъ научно-литературенъ-политически вѣстникъ, подъ название „Землѣдѣлие“. Редакторъ на този новъ вѣстникъ, както се говори, щѣлъ билъ да бѣде Цвѣтанъ Караивановъ, досегашния редакторъ на в. „Бдителъ“. Ако в. „Землѣдѣлие“ се ограничи само въ статии, относящи се до земледѣлието въобще, ний вѣрваме, че той ще бѣде отъ грамадна полза за нашето земледѣлческо население, ако вмѣсе вжтрѣ и политика, то той ще заприлича на единъ мишъ-машъ за нищо негоденъ. Впрочемъ ще чакаме и ще видимъ.

— На 8 м. м. т. г. по Руссе Варненската желѣзница е имало голѣма навалица отъ пасажери за III-та класа, пътуващи отъ Варна за разни градове по линията. 3-ма души стражари конвоирали нѣколко души турци, осждени отъ Шуменския воененъ сждъ за разни воински прѣстѣпления. Независимо отъ заявленията на конвойнитъ до началника на Каспичанската станция, за да се отведе за арестантитъ особенъ вагонъ, распорѣдено биле щото тѣзи послѣднитъ да се помѣстятъ заедно съ нѣколко търговци въ единъ вагонъ. Тѣзи пасажери случайно виждатъ окол. н-къ и протестиратъ прѣдъ него распорѣжденията на ж. п. администрация, нъ този г-нъ за общо очудвание имъ отговаря, че не може да се мѣси въ такива распорѣждения. Слава Богу, че арестантитъ излѣзохъ мирни и кротки, та не причинихъ нѣкому нещастие, въ какъвто случай още по-за очудвание щѣше да бѣде ролята на окол. началникъ. Не е ли послѣ това за очудвание: кой трѣбва да бди за изпълнението на полицейскитъ правила за конвоирване на аристанти и кой щѣше да констатира прѣстѣпление, то ако такова би се случило?

— На 23 м. м. насмалко щѣло да сполѣ-

— Ела тука, дрънжъ за ржка Матрена Авдотия, като се отправяше къмъ жѣла, гдѣто стоеше пещъ за печение хлѣбъ и парѣдъ съ нежъ раздѣленъ на прѣгради шкафъ. Между шкафа и стѣната имаше тѣсенъ проходъ, който бѣше извѣстенъ не на всички посетители; нъ Матрена го знаеше добръ.

Като дойдохъ до собата, Матрена отново дрънжъ Авдотия и тѣ една слѣдъ друга, влѣзохъ въ тѣсния проходъ закъ шкафа и влѣзоха въ малката пуста стая безъ прозорци, всичката запълнена съ празни съндъци и ботилки. Като повървѣхъ малко къмъ дѣсно, Матрена полекичка почука на стѣната, излѣзена и отъ двѣтъ страни. На нейното потропване вратата, които се намѣрвахъ въ стѣната се отвори х тихо и, като пропустихъхъ двѣтъ жени, на часа се затвори х въ малката стая, гдѣто влѣзохъ Авдотия и Матрена на подобие на чулъ съ рѣшетченъ прозорецъ, прѣкрятъ съ аба, (шаякъ), за да не се вижда свѣтлината отъ массата, на която бѣхъ поставени стѣла съ напитки, седѣше Васка съ своитъ приятели, такива сжщо млади и испокжсани, както него.

На страна отъ тѣхъ, на пода, на нѣкаква си постелка, седѣше единъ бѣденъ старецъ, прѣдъ него на пода лежеше цѣла връзка съ разни дрѣхы. Всичкитъ бѣхъ пияни и за нѣщо силно спорѣхъ. Васка като видѣ Авдотия, която влизаше, бързо ставъ отъ мѣстото си и като улови Авдотия за ржка, потегли ѝ слѣдъ себе си.

— Почакай, кждѣ ме влачешъ, му заяви оплашената Авдотия.

— Не бой се, пѣма да те изѣмъ. Върви! викъ ѝ Васка и, като тласнъ съ кракъ вратата, той се намѣри въ тъмнитъ антрета, които водехъ на двора.

— Азъ мислѣхъ, че ти ме излѣга, каза ѝ той.

— Болна бѣхъ, отговори Авдотия, като се поуспокои.

— Азъ съмъ въ слѣдитъ. Пари ми сж потребни,

ти нещастие пасажеритъ, пътуващи отъ Варна за Руссе, защото желѣзнопътнитъ кантонери или спятъ или ги и съвсѣмъ нѣма да обхождатъ линията послѣ всѣко минаване на влаковетъ, та неизвѣстно какъ, по платното на релситъ при спуска до образцовия чифлякъ прѣднитъ коелета на локомотива се тласкатъ въ испреченитъ камъне и локомотива искача съ прѣднитъ си коелета отъ релситъ и се тѣтризиль около 100 метра до като го спрѣли на равно мѣсто. Отъ вагонитъ на всѣки влакъ до машиниста се полага да има сигнализация за въ случай на нещастие между затворенитъ въ кафеза пасажери, нъ това правило вѣчно се прѣнебрѣгва отъ началницитъ на влаковетъ по Руссе—Варнинската ж.-п. линия. Дано министерството на пѣтищата и съобщенията оцѣни живота на толкова пѣтници и построи хатѣра на тѣзи г. г. чиновници да вникватъ по-сериозно въ работата си, за която доста хубаво се възнаграждаватъ.

— На 24 м. м. прѣзъ Разградъ мина и замина за с. Кеменларе г. министра на пѣтищата и съобщенията г-нъ Маджаровъ, който пътуваше по служебни работи отъ новостроящата се линия. Въ Разградъ бѣ посрѣщанъ отъ прѣдставителитъ на всичкитъ учреждения. Съ прѣстиганиято си г-нъ министра се спрѣ въ дѣмотъ на управителя П. Пѣвѣ и слѣдъ малка закуска си отпѣтува.

— Въ Руския в. „Журналъ“ Новѣйшихъ откритий и изобрѣтений“ четемъ, че въ „English Mechanic“ е помѣстена статия, която съобщава, че английския ученъ Davidson строи хвърчаща машина, основана на закона за хвърчанието на птицитъ. Спорѣдъ изобрѣтателя аппарата ще бѣде въ състояние да развие скоростъ отъ 100 английски мили въ часъ и да издигне до 20 пасажири. Ако надѣждитъ му се оправдажтъ, то въ скоро бѣдѣше въздушнитъ кораби ще извършватъ правилно своитъ посоки и ще съперничатъ съ желѣзницитъ и трамваитъ.

— Телеграфътъ ни донесе извѣстието, че на 29 Августъ анархистътъ Лукени е нанесълъ смъртоносенъ ударъ на австрийската императорица. Убийцътъ е причакалъ жертвата си при самийтъ хотелъ Бориважъ въ Женева, и когато се увѣдомилъ, че Н. И. Величество ще отиде кждѣ Женевското езеро, отишолъ тамъ, причакалъ ѝ и тукъ ѝ нанесълъ смъртоносенъ ударъ, отъ когото тя испърво паднѣла на земята, нъ, като дошла въ съзнание, прибѣгнѣла на кораба, гдѣто като прѣстигнѣла, изгубила отново съзнание. Олѣдъ малко била прѣнесена на хотела. Прѣстигнѣлитъ лѣкари не могли да ѝ спасятъ, понеже ударътъ билъ смъртоносенъ.

Това извѣстие тури въ скърбъ цѣлата Хабсбургска монархия, тѣй като покойната е била благодѣтелка на народа си и се е грижела всѣкога да облегчава участта на нуждащитъ се. Смъртнитъ останки на покойната ще бѣдѣтъ прѣнесени на 2 т. г. въ Виена, на 4 ще бѣдѣтъ положени на парадното легло, а на 5 Септемврий ще бѣдѣтъ погребени. Цѣлата империя носи тра-

отдавна трѣбваше да отидъ отъ тука, нъ виднишъ, нигдѣ не можихъ да те намѣря.

— Колко ти сж потребни? като трѣпереше съ цѣлото си тѣло, запита Авдотия

— Колко? повтори Васка,—дай поне двѣ червенички, ако имашъ при себе си.

— Азъ идѣхъ при тебе и взехъ съ себѣ си. На вземи ги и ми кажи, какво знаешъ.

Авдотия развърза възела на кърпата, съ която бѣше вързана главата ѝ и му подаде двѣ по двадесетъ и петъ книжни рубли.

Васка бързо ги взе и скри въ чизмата си.

— Сега ела и слушай, какво ще говорѣ азъ съ стареца. У него въ домътъ му е това момиченце.

Авдотия се хвана за гърдитъ, за да удържи вѣктъ, готовъ да се искубне. Краката ѝ силно трѣперѣхъ.

— Ти видѣ ли го?

— Не съмъ още. Ще отидемъ заедно

— Богъ да те награди за това неисканно.

— Дано купеца даде по-много.

— Колкото поискамъ, все ще даде.

Хубаво, върви. Тя е у неговата хазайка, само че не тука; тя ѝ завѣла въ село. Ела съ мене ще пиемъ бира,—и слушай, а послѣ кажи, твоего ли е момиченце? Слушай само, нему нѣма да продумаши нито думица—като че нищо не знаешъ.

За тебе казахъ, че си ми хазайка. Рабирашъ ли.

— Както знаешъ, Василюшка.

— Така.

За този разговоръ бѣхъ потребни не повече отъ петъ минути.

Отсѣгътието на Васка и Авдотия не бѣше забѣлѣзано, поради това, че стареца изваждаше и показваше една слѣдъ друга вѣщитъ, които се намѣрвахъ въ връзката, която прѣдлагаше да купятъ.

— Хайде, хайде, старий другарю, покажи какво

уръ по тоя случай и се правятъ голѣми приготвления за погребението на императорицата. Унгарекый народъ, който най-много е облагодѣтелствуванъ отъ покойната, съ особенъ законъ и единъ памятникъ ще обезсмърти нейнитъ заслуги.

— Въ това именно врѣме, когато всички европейски държави се отзоваватъ на поканата на Н. И. Величество Всерусийский Императоръ Николай II въ благоприятна смисълъ, тишината на истокъ се смути отъ едно ново вѣстание въ островъ Критъ. Този пътъ вѣстанието е направено отъ мюсюлманитъ, които нападнали съвѣта по десѣтъка.

Отъ година и повече врѣме островъ Критъ е театръ на постоянни сблъсквания. Цѣлия островъ е обграденъ съ кодронъ отъ флотитъ на европейскитъ държави и благодарение упорството на Турция, не може да се въдвори редъ. Въ новото нападение, което е извършено отъ турцитъ върху английскитъ моряци, има доста жертви. Убити сж единъ офицеръ, 13 моряци, 2 офицери и 40 матрови ранени; английскый Вице консулъ въ Канея е тоже убитъ. Жертви отъ християне сж доста голѣми, особено отъ християнитъ, които сж бѣгали на тѣпни къмъ корабитъ. Изгорени сж консулскитъ агенства на Германия, Англия, Италия и французската поща. Коменданта на Кандия — Едхемъ Паша е изгубилъ всѣка надѣжда, че ще може да упражни каква и да е властъ надъ мюсюлманитъ. Вслѣдствие на тия смущения европейскитъ държави увеличаватъ военнитъ си сили около остр. Кандия.

Какви размѣри ще вземе това ново вѣстание и какви ще бѣдѣтъ послѣдствията, бѣдѣщото ще покаже.

ИЗЪ ДОПИСКИТЪ НИ.

До почитаемата редакция на в. „Миръ“, в. „Истокъ“, в. „Руссенский Търгов. Куриеръ“, в. „Плѣвен. Гласъ“ и в. „Дунавски Извѣстия“.

Отъ 3-4 мѣсеци насамъ вѣстникъ „България“ даваше съобщение отъ града ни, че азъ съмъ билъ привлеченъ подъ слѣдствие по злоупотребиение сумми по градобитнината, която се исплаща на село Овча Могила и то, като прѣдседателъ на Свищовската окр. постоянна комиссия. Въ едно свое съобщение доносчицитъ на в. „България“ обявихъ, че суммата злоупотѣбена отъ менъ възлизала на около 180,000 лева. Подобни съобщения се появихъ и въ в. „Прѣпорецъ“ и то, по всѣка вѣроятностъ все отъ сжщия доносчикъ.

На послѣднѣ, обаче, и в. „Народна Защита“ въ брой 85 отъ 21 Августъ т. г. е публикувала една километрическа статия, съ тенденцията прокарвана въ „България“ и „Прѣпорецъ“. Ний не щѣхме да обръщаме внимание даже на тоя доносъ, както се бѣхме обѣщали въ опровержението си до в. „Миръ“, че азъ не съмъ привлеченъ подъ слѣдствие по градобитнината, нито съмъ билъ прѣдседателъ на окр. постоянна ком-

има тамъ още у тебе, може пѣщо да купишъ, каза му дружилюбно Васка, като го потупваше по рамото.

Авдотия седѣхъ на пейката далечъ отъ тѣхъ.

— Купи. Имашъ ли пари? попита старика като свиваше своитъ побѣлѣли вѣжди и лукаво поглеждаше Васка.

— Исканшъ ли да ти ги покажа?

— Покажи ги.

— Не, негувамъ се, дѣдо. Ей, Матрешка, на пари! и Васка раздвижи въ въздуха една двадесетъ и петъ рублевка. Хайде прѣзъ двора, донеси една дузина пиво и ракия. Земи, каквото знаешъ и закуска; гледай, не зедай, да ми повърнешъ вѣрно остатъка; и нѣкъ расправата е кжса, каза той, като заплаши съ прѣстъ.

Матрена взе паритъ, бързо искочи изъ вратата. Стареца се усмихнъ.

— Е, исканшъ ли да ти дамъ стоката? попита той.

— Показвай!

И догдѣто Матрена тичаше да купува пиво, ракия, стареца показваше на Васка всичката си стока, донесена въ връзка: тукъ имаше съвършено ново, сиво трико, което показваше на Васка; плюшена не много упорѣблявана дрѣха, кърпа отъ пикетъ двѣ парчета маниста, кѣсъ вълнена материя, огледала. Васка, като знаеше, съ кого има работа, безъ забикалки питаше го, отъ гдѣ е взелъ тѣзи вѣщи, кой ги е открадѣлъ? Той ли или Матвейха? А може би и Стѣпка? На което Стареца само се усмихваше и подмигваше съ око, като отъ врѣме на врѣме гладѣше своята сива брада.

— А, може би, това да се хареса на твоята хазайка! каза стареца, като извади изъ връзката внимателно завита въ кърпа широка кордела, съ ясно-синъ цвѣтъ.

(Слѣдва)

миссия, когато се е опрѣдѣляла или заплащала и въобще, че азъ въ нищо не съмъ участвувалъ по нея, нъ прѣдъ видъ на това, че въ в. „Народна Защита“ се намѣсва **Свѣщенната и Неприкосновенна Личност на Негово Царско Височество**, азъ съмъ принуденъ да изоблича доносчитѣ на спомѣнатитѣ вѣстници, че нагло лъжатъ и злонамѣрно намѣсватъ личността на **Господаря**. За да не бждемъ галословни, считамъ за длъжностъ да съобща, че 1) въ врѣме опрѣдѣлението и исплащанieto градобитнината, която се е случила прѣзъ 1896 год., азъ не съмъ билъ нито членъ на окръжний съвѣтъ, нито прѣдсѣдатель на Свищовската постоянна коммисия, нито пъкъ членъ на нѣкаква коммисия по констатиране на градобитнина, нито съмъ вземалъ, каквото и да е участие по градобитнина; и 2) не съмъ никога и въ никой случай давалъ подъ сѣдъ или привличанъ подъ слѣдствие по злоупотрѣбление или нередовности въ опрѣдѣление или исплащане градобитнината. За потвърждение на горното си твърдение и за освѣтление на общественото мнѣние, подкрѣпямъ съ слѣдующитѣ официални документи.

Свищовско
Окръжно Управление
Отдѣление I.
№ 4699.
28 Августъ 1898 год.
гр. Свищовъ.

Удостоверение.

Свищовското окръжно управление дава настоящето на жителя отъ гр. Свищовъ г-нъ Атанасъ Данковъ въ удостоверение, че той — Данковъ — до 1 Септемврий миналата 1898 год. не е билъ членъ нито въ Свищовский окр. съвѣтъ, нито въ постоянната коммисия, а е избранъ за такъвъ за въ окр. съвѣтъ на 3 Августъ сжщата 1897 година, на 2-й Септемврий е прѣизбранъ за прѣдсѣдатель на Свищовската постоянна коммисия и на 12 Октомврий с. г. е утвърденъ за такъвъ.

Подписали: Окр. Управителъ: Т. Бойчовъ
Секретаръ: С. Г. Поповъ

Прокуроръ
при
Русенский Апел. Сѣдъ
№ 432.
26 Августъ 1898 год.
гр. Руссе.

Удостоверение.

Дава се настоящето на Атанасъ Данковъ отъ гр. Свищовъ въ удостоверение на това, че въ прокурорский паркетъ при Русенский апелативенъ сѣдъ нѣма завѣдено противъ него углавно дѣло или слѣдственна прѣписка по обвинението му въ вземане участие въ злоупотребление по градобитнината въ Свищовский окръгъ.

Подписалъ Прокуроръ: К. Милчевъ.

Прокурорски Надзоръ
при
Свищов. Окр. Сѣдъ
№ 1961.
28 Августъ 1868 год.
гр. Свищовъ.

Удостоверение

Дава се настоящето отъ прокурорский надзоръ при Свищовский окр. сѣдъ на Атанасъ Данковъ отъ гр. Свищовъ въ удостоверение на това, че отъ направената по книгитѣ на паркета справка, до днесъ нѣма завѣдено срѣщу му углавно дѣло, или прѣписка по взѣмане участие въ злоупотрѣбление суммитѣ, отпущенитѣ отъ хазната на пострадавшитѣ отъ градобитнината въ Свищовский окръженъ сѣдъ прѣзъ 1896 година.

Подписали: Прокуроръ П. Матевъ
Секретаръ: Ст. Поповъ.

Слѣдъ всичко това вѣрвамъ, че редакторитѣ на спомѣнатитѣ вѣстници, ако иматъ капка съвѣсть, ще сж се увѣрили, че тѣ сж било проводници на лъжливи доноси и, че сж хранили читателитѣ си съ гнѣсни лъжи, като не сж пощадили въ тѣзи свои лъжи да намѣсватъ и личността на **Господаря**, както и името на единствения достоенъ държавенъ мъжъ г-на Д-ръ К. Стойловъ.

Независимо отъ горното, азъ още днесъ направихъ постѣпка, за да заведе дѣла противъ вѣстницитѣ и искамъ тѣхното наказание за клевета.
гр. Свищовъ, 20 Августъ 1898 г.

Съ почитание;
Ат. Данковъ.

Б. Р. Ние даваме мѣсто на това съобщение на г. А. Данковъ, за да видятъ читателитѣ ни, че нашитѣ вѣстници въ озлоблението си нѣматъ граница, не искатъ да знаятъ, че безъ доказателства не трѣбва да се черни челоуѣкъ. Отъ тѣзи свѣдѣния, които публикуваме по-горѣ, става явно, че г. Данковъ е билъ прѣдметъ на нечувана злоба. Ако г. Данковъ е далъ клѣветницитѣ въ сѣдъ, той е направилъ пай добръ, защото на такива, едно е спасението, поправката въ затвора.

ОБЪЯВЛЕНИЯ.

Извѣстиямъ, че продавамъ собствената си кжца, находяща се въ „Върбинката“ махала, при сѣсѣди: Никола Чобановъ, Рачо Пантолонджията и пхтъ, съ дворъ 300 кв. метра.

Ив. Хр. Ширинковъ

ПРОДАВАМЪ ЕДНА КЖЦА II КВАРТАЛЪ № 381 И СТОКАТА ВЪ ДЮКЯНА № 375 И ЛОЗЯ.

3 - 4

Илия Ив. Донковъ.

Важно за пътниците.

Отъ 5 Септемврий т. г. отварямъ новостроящия хотелъ „Тракия“, находящи при сѣрѣ-пазаръ съ кафене и гостилница, въ когото г. г. пассажеритѣ ще намѣржтъ добръ мебелирани стаи, чисти и бърза прислуга.

гр. Плѣвень, 4 Септемврий 1898 год.

Съ почитание:

Никола Н. Кирковъ

Отдѣление за Класната Лотария при
Търговската банка, София.

ПОДКОЛЕКТОРИ

които, по много износни условия желаятъ да се занимаватъ съ прѣпродаването на дозове отъ гарантираната отъ Българското княжество

КЛАСНА ЛОТАРИЯ

на гр. София, да се отнесжтъ да

ТЪРГОВСКАТА БАНКА ВЪ СОФИЯ.

2 - 5

ОБЪЯВЛЕНИЕ

Съобщавамъ, че издаденъ отъ менъ записъ на Данчо Геновъ отъ с. Пордимъ прѣзъ 1895 г. на суммата 200 лева съ подписъ А. Ив. Мускуровъ, на когото положителната дата и падежа не помнѣх, не ми е признатъ, понеже той е безпариченъ и като тѣкъвъ отказвамъ да го исплатя както на сжщия Геновъ, така и на друго трето лице.

2—2

А. Ив. Мускуровъ

Плѣвень, 28 Августъ 1898 год.

ОБЪЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 6475

Извѣстиямъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующий недвижимъ имотъ а именно:

1) Една кжца въ гр. Плѣвень vIII кварталъ отъ камѣкъ, кирпичъ, плѣтъ и дървенъ материалъ покрита съ кирмиде, дължина 13, ширена 7 1/2 и височина 3 метра съ дворъ 560 квад. метра оцѣненъ за 500 лв.

Горниятъ имотъ принадлежи на порѣчит. Мехмедъ Салиевъ отъ гр. Плѣвень не сж заложенъ продаватъ се по вѣисканieto на Констан. Върбенковъ отъ гр. Плѣвень за 506 л. 28 ст. лихвитъ и разносжитъ по изпълнителния листъ № 806 на Плѣв. гр. Мир. сѣдъ.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглежданието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень, 26 Августъ 1898 г. Дѣло № 259/97 г. сѣд. приставъ Ив. А. Гърковъ 2—161—2

№ 6213

Извѣстиямъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно обнародване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Пилишатското землище а именно:

1) Нива 8 декара мѣстността „Дойчева воденица“ оцѣнена 40 лева.

2) Нива 17 декари мѣстността „Владинска локва“ оцѣнена за 85 лева.

3) Нива 10 декари 8 ара, мѣстността „Поляната“ оцѣнена 50 лева.

4) Нива 2 дек. мѣстността „Зайковецъ“ оцѣн. 10 лева.

5) Нива 9 декари 3 ара мѣстността „Згаливско бранище“ оцѣнена 45 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Ени Тишковъ отъ

с. Пилешатъ не е заложенъ продава се по вѣисканieto на Петко Дочковъ отъ гр. Ловечъ за 339 лв. 20 ст. лихвитъ и разносжитъ по изпълнителния листъ № 1878 на Плѣв. Окол. Мир. сѣдъ.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглежданието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень, 28 Августъ 1898 г. Дѣло № 371/93 г. пом. с. Приставъ: Г. Тошковъ 2—159—2

№ 7579

Извѣстиямъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще продавамъ на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Пелишатското землище а именно:

1) Една четвъртъ часть отъ една воденица съ единъ четвъртъ часть камѣкъ направенъ отъ камѣкъ и дървенъ материалъ покрита съ кирмиди и съ единъ четвъртъ бостанъ отъ около 7 дек. и 5 ара оцѣнени 200 лева.

2) Нива отъ 2 дек. и 5 ара мѣстността „Дългински пжъ оцѣн 57 л.

3) Нива отъ 27 дек. и 5 ара мѣсти. „Задъ обор“ оцѣн. 105 лева.

4) Ливада отъ 6 дек. мѣст. „меркечъ“ оц. 36 л.

Горния имотъ принадлежи на Гецо Поповъ отъ с. Пелешатъ не е заложенъ продава се по вѣисканieto на пелешатската селска община за 527 л. 50 ст. лихвитъ и разносжитъ по изпълнителния листъ № 1480 на I плѣвенский мировий сѣдъ. — Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разгл. книж. и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми. — Плѣвень 28 Августъ 1898 г. Дѣло № 1068/97 г. п. с. приставъ Г. Тошковъ 2—166—2

№ 6775

Извѣстиямъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вѣстникъ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Плѣвенското землище, а именно:

1) Лозе въ „Бѣла Баиръ“ отъ 6 декара 7 ара оцѣнено за 120 лева.

2) Лозе въ сжщата мѣстность отъ 8 декара оцѣнено за 150 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Абдурахманъ Сюлеймановъ отъ гр. Плѣвень не е заложенъ продава се по вѣисканieto на Лазаръ Ив. Ябалкаровъ отъ гр. Плѣвень за 472 лева лихвитъ и разносжитъ по изпълнителния листъ № 3294 на Плѣвенский Град. Мир. сѣдъ.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглежданието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень, 4 Септемврий 1898 год.

Дѣло № 387/98

Сѣдеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ 1—168—2

№ 9618

Извѣстиямъ, че 31 день отъ деньтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мѣстний вестникъ ще се продава на публиченъ трѣгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвень слѣдующий недвижимъ имотъ находящъ се въ Тръстенишкото землище, а именно:

1) Кжца, въ с. Мар Тръстеникъ, съ дворъ отъ 6 декара оцѣнена за 200 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Петръ Петковъ и Петко Цвѣгановъ отъ с. М. Тръстеникъ не е заложенъ продава се по вѣисканieto на Стояновъ Върбенковъ отъ гр. Плѣвень за 275 л. лихвитъ и разносжитъ по изпълнителния листъ № 4446 на Плѣвенский Окол. Мир. сѣдъ.

Наддаването ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглежданието книжата и наддаването може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвень, 4 Септемврий 1898 год.

Дѣло № 980/97 год.

п. Сѣд. Приставъ: К. Пунджевъ 1—169—2

ПЕЧАТНИЦАТА

на

БР. СТ. БОЯДЖИЕВИ
въ гр. Плѣвень

Извѣстия, че приема да отпечатва всѣ какви видове книжа съ цѣни най износни.

Печатница на Бр. Ст. Бояджиеви—Плѣвень